

Vlaamse Regering

Ministerieel besluit houdende bescherming als monument van de Sint-Martinuskerk te BEVER (Bever)

DE VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, l, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 27 maart 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009;

Gelet op het ministerieel besluit van 05 maart 2009 houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van als monumemt te beschermen Sint-Martnuskerk;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 03 september 2009,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 27 maart 2009:

Wegens de historische en artistieke waarde:

- als monument:

De Sint-Martinuskerk, gelegen te

Bever (Bever), Plaats +1;

bekend ten kadaster:

Bever, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer 717B.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

1° Historische i.c. architectuurhistorische waarde: als voormalige, minstens tot 1137 opklimmende afhankelijkheid van het kapittel van het H. Kruis in Kamerijk, in 1783 opgetrokken door meester-metser Navez in een sobere baksteenarchitectuur met beperkt gebruik van Zandbergse steen en blauwe hardsteen en pas in 1804 inwendig voltooid, vormt de Sint-Martinuskerk een bijzonder representatief en goed bewaard voorbeeld van een grote, homogeen laatclassicistische, landelijke parochiekerk in de vorm van een driebeukig, zes traveeën tellend volume met pseudo-basilicale opstand, een ingebouwde vierkante westtoren en een door lagere sacristieën geflankeerd, driesijdig gesloten koor. Elementaire eenvoud en soberheid karakteriseren het compacte volume dat, afgezien van de klokkentoren met ingesnoerde, octogonale spits, slechts wordt gearticuleerd door een traveegeleding met rondboogvensters met alternerend gebruik van bak- en natuursteen en door drie blauw hardstenen portalen met forse, trapeziumvormige sluitsteen.

2° Artistieke waarde: de heldere, overzichtelijke binnenruimte, geritmeerd door een hardstenen rondboogarcade van Toscaanse zuilen waarboven een vlakke, gestucte zoldering met brede koof bezit een opmerkelijk rijk en kunstzinnig, overwegend 18de-eeuws meubilair waaronder drie laatbarokke, gemarmerde houten portiekaltaren van de bekende Mechelse beeldhouwer Théodore Verhaegen (1701-1759), bijzonder fraaie koorgestoelten, kerkmeesterbanken preekstoel.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994 en 22 augustus 2006).

Brussel,

09-12-2009

Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand

Geert BOURGEOIS